

ligesom Sagen paa Spidsen og fremkaldte derved det Valg, under hvis Følger mange af dem, der har daarligst ved at bære det, nu kommer til at lide.

Med Hensyn til dette sagde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet endvidere, at man havde en Mand med en Kniv i Ærmet staaende i Ryggen. Det er muligt, at en saadan Forestilling efterhaanden er dukket op i Socialdemokratiet, men denne Forestilling er ikke berettiget. Det er altid noget farligt at kaste sig ind i en Diskussion med Billeder. Det ærede Medlem sagde bagefter, at da man havde denne Følelse af Manden, der stod bagved, vendte man sig om for at slaa ham i Gulvet. Ja, det gik jo ikke det radikale Parti helt godt ved det Valg, men kan det ærede Medlem sige, at det radikale Parti væltede ved det Slag, kan det ikke nægtes, at den, der rettede Slaget, væltede ved samme Lejlighed. Den Art Billeder tror jeg i Regelen ikke, man kommer meget vidt med.

Tilbage staar det rent praktiske Spørgsmaal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu rettede til mig. Han sagde, at Folkeafstemningsforslag i Lovsform var en langsommere Vej. Jeg maa anse det for en bedre Vej og mere hensigtsmæssig at stille ganske positivt udformede Forslag i Stedet for at rette en Opfordring til Regeringen, som man med Sikkerhed kan vente ikke vil blive fulgt, hvis der kommer et Flertal for den, og som man desuden er sikker paa ikke at faa Flertal for; men jeg skal tilføje, at hvis den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gør, hvad han nu her antydede, nemlig at ændre sit Forslag fra at være et Forslag til at opfordre Regeringen til at fremkalde Valg til at opfordre den til at træffe Foranstaltninger til at lade de paagældende Lovforslag underkaste en Folkeafstemning, før de træder i Kraft, saa maa vi naturligvis se paa Formen for et saadant Forslag, men selve Tanken deri kan vi tiltræde, og hvis den ærede Ordfører vil slaa ind paa den Vej, kan jeg ikke tænke mig andet end, at vi vil kunne finde en Form af en saadan Beskaffenhed, at vi vil kunne give vor Stemme dertil. Men selv naar dette er sket, vil jeg anse det for rigtigt, at man bagefter, naar dette Forslag har mødt Modstanden her i Tinget, da i Lovforslags Form giver

Tinget Lejlighed til atter at drøfte dette Spørgsmaal.

Statsministeren (Madsen-Mygdal):

Overfor det ærede Medlem Hr. Zahle og det ærede Medlem Hr. P. Munch skal jeg udtale, at jeg i enhver Henseende fastholder de Bemærkninger, jeg for et Øjeblik siden fremsatte, lige saa vel som den Erklæring, jeg har afgivet for et Udvalg her i Folketinget.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Zahle har hævdet, at han ikke havde nogen Opfordring til at sige til ved den Lejlighed, der har været fremdraget her. Jeg maa tillade mig at hævde den modsatte Opfattelse. Det ærede Medlem sad paa sin Plads og mente at være i Besiddelse af et Løfte afgivet af Statsministeren om ikke at ville gaa med til Toldforanstaltninger. Han hørte Statsministerens Ord, han hørte, hvorledes vi forstod dem, og har endelig hørt, hvorledes det ærede Medlem Hr. P. Munch forstod dem. Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde — jeg haaber, jeg har den ærede Formands Tilladelse til at oplæse det —: „Den højtærede Statsministers Ord i Dag var en Gentagelse, kan man gerne sige, af, hvad han tidligere har sagt, men naar den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Pürschel, tilføjede, at det var en forstærket Gentagelse, saa tror jeg, at ærede Medlemmer ikke vil give ham Uret deri.“ Det ærede Medlem udviklede saa videre, at det var mere Situationen end i og for sig Ordene, der gjorde „at der ligger en stærkere bindende Magt i dem, end der har gjort paa noget tidligere Tidspunkt.“ Og han fortsætter senere: „Imidlertid, hvis det nu skulde lykkes de to Partier at blive enige om visse Nedskeringsforanstaltninger og visse — jeg tror dog, det konservative Folkeparti maa regne med nogenlunde begrænsede — Toldforanstaltninger, er dette saa virkelig af en saadan Rækkevidde“ . . . o. s. v. Og saa fortsætter han senere endnu: „Det kan jo være, at der i saa Fald vilde være ligesom Humør til at gaa lidt videre, end man ellers vilde kunne gaa.“

Det kan ikke nægtes, at naar et Partis Ordfører staar og udtaler sig om Statsministerens Udtalelser paa den Maade, saa har den Mand, der sidder som sit Partis For-